

L'oració simple i l'oració composta

I

Oració simple	Una sola estructura Subjecte+ Predicat. Un sol verb.
Oració composta	Diverses estructures Subjecte-Predicat unides per a formar una unitat superior i de significat més ampli: l'oració composta. Hi ha, doncs, més d'un verb.

Exemples d'**oracions simples**:

Ex: L'arc de Sant Martí té set colors.

El Raval és un barri de Barcelona.

Joan viu a Saragossa.

Sandra ha tornat de Turquia.

Tots estan cansats.

II

Si el verb és **copulatiu**, o siga, si no significa pràcticament res, és la unió entre el Subjecte i l'adjectiu o nom que conté la informació (**atribut**). El Predicat es diu, en aquest cas, **Predicat Nominal**.

Subjecte	verb copulatiu	Atribut
	Predicat Nominal	
El teu amic	és sembla pareix està	metge
Joana		simpàtic
El mestre		competent
La teua mare		enfadada

A vegades, els verbs copulatius van sense atribut i poden dur CCT o CCL

La visita serà a migdia (CCT)

La festa és en el jardí (CCL)

Això és perquè han recuperat certa significació (se celebrarà)

El verb és **predicatiu**, si té significació plena. El Predicat es diu, en aquest cas, **Predicat Verbal**. El verb, en aquest cas, pot dur tota mena de complements, tret de l'Atribut: CP, CD, CI, CC, CrV...

Subjecte	Predicat Verbal				
El professor	V	CP	CRV	CI	CClloc
	parlarà	encantat	de l'examen	als alumnes	en l'aula magna

L'**oració composta**, és a dir, la que té més d'una estructura subjecte-predicat, pot ser,

-COORDINADA, si aquestes dues estructures subjecte-predicat **tenen la mateixa categoria** i van unides per un nexa o simplement col·locades l'una al costat de l'altra, només separades per un signe de puntuació (iuxtaposició)

-SUBORDINADA, si aquestes dues estructures subjecte-predicat **no tenen la mateixa categoria** i van unides per un nexa o simplement col·locades l'una al costat de l'altra, només separades per un signe de puntuació (iuxtaposició)

Exemples:

iuxtaposades	amb nexa
Unes vegades m'avorrisc, altres em divertisc. Carme para la taula, els seus germans escuren. En un moment plou. En un altre moment neva. És un consumista. Compra coses que no necessita. És major que jo. Aparenta menys edat. No vindrà Pere. Vindrà Joan.	Unes vegades m'avorrisc i altres em divertisc. Carme para la taula i els seus germans escuren. Tan prompte plou com neva. És un consumista, és a dir , compra coses que no necessita. És major que jo, però aparenta menys edat. No vindrà Pere, sinó que vindrà Joan.
Pep té vacances: podrà anar a la platja. ¿Estudies? ¿Treballes? Arribí tard: hi havia trànsit. Tinc calor: em trauré el jersei.	Pep té vacances, per tant , podrà anar a la platja. ¿Estudies o treballes? Arribí tard perquè hi havia trànsit. Com que tinc calor, em trauré el jersei
He estudiat molt: espere aprovar.	Ja que he estudiat molt, espere aprovar.

Poden ser:

Copulatives. Indiquen suma o unió entre els significats de les dues oracions.

Distributives. Ofereixen la possibilitat de fer alternativament dues o accions. No són, per tant, opcions excloents.

Disjuntives. Ofereixen la possibilitat d'elegir entre dues o més realitats distintes o entre dues variants d'una realitat. Una alternativa exclou l'altra.

Explicatives. Una de les dues explica o intenta aclarir més bé (reformula) el significat de l'altra.

Adversatives. Expressen un contrast o una oposició entre els significats de les oracions.

Il·latives. Una de les oracions connecta amb una altra interrompuda o bé ens dóna un temps per improvisar una resposta a una pregunta que se'ns fa.

Disjuntives. Ofereixen la possibilitat d'elegir entre dues o més realitats distintes o entre dues variants d'una realitat. Una alternativa exclou l'altra.

Principal + Subordinada

(una depèn de l'altra que anomenem principal, o d'un element a què

complementen(substantiu,adjectiu,verb...) i solen unir-se amb un nexa.

Les **subordinades** poden ser **substantives**, **adjectives** o **adverbials**, segons que equivalguen respectivament, a un substantiu, a un adjectiu o a un adverbi.

Substantives	Exerceixen funcions pròpies d'un substantiu o SN i, per tant, poden ser substituïdes per aquests. Sempre es poden substituir per "açò", "això", "allò" Ex: ¿T'apeteix <u>que prenguem un café?</u> (=un café)(això) Em preguntà <u>si sabia l'hora.</u> (=l'hora)(això) M'agrada <u>que vingues</u> (açò) Em digué <u>que vindria</u> (això) Dubte <u>si serà veritat</u> (això) No volgué <u>venir.</u> (això)
---------------------	--

Adjectives	Van introduïdes per un pronom relatiu i exerceixen les funcions pròpies de l'adjectiu. Fan la funció de CN, d'un nom que es coneix per antecedent . Ex:Adela és una xica <u>que resulta encantadora</u> (=encantadora) Els alumnes <u>que estudien</u> aproven(=estudiosos) Les begudes <u>que tenen alcohol</u> són perjudicials (=alcohòliques) El llibre <u>que em prestares</u> ja l'he llegit(=prestat) Els ganivets <u>que esmolàreu</u> no tallen (=esmolats) Les oracions de relatiu amb antecedent es poden definir en especificatives , si restringeixen, concreten, delimiten, l'extensió de l'antecedent, o explicatives , que van entre comes i no aporten informació bàsica sobre l'antecedent. Ex: El cine <u>que està en la plaça</u> estrena film demà. (especificativa) El cine, <u>que està en la plaça</u> ,estrena film demà. (explicativa)
-------------------	--

Adverbials	Fan les mateixes funcions que els adverbis i hi poden ser substituïdes. Ex: Anàrem <u>on ens havíeu dit.</u> (allí,allà) Aniré a París <u>quan acabe els estudis</u> (aleshores) Marta buceja <u>com li han explicat</u> (així) Treballa <u>tant quan pot</u> (molt) Les circumstancials no adverbials. No equivalen a adverbis ni s'hi poden substituir. Causals: Aporten circumstàncies de causa, motiu o raó. Ex:No he arribat a temps <u>perquè se m'ha avariat el cotxe.</u> Finals: Indiquen circumstàncies de finalitat. Ex:Sergi llegeix en veu alta <u>per a entretenir l'avi.</u>
-------------------	---

Pren poc el sol perquè no et cremes.

Condicionals:

Ex: Si ho haguera sabut, t'ho hauria dit.

Si no plou, anirem a jugar.

Si el cuides, et regale aquest llibre.

Si ens crida Carles, anirem a la festa.

Concessives:

Expressen una objecció al que diu l'oració principal.

Ex: Tot i que li ho dic una i altra volta, no em fa cas.

Encara que dorm poc, no passe son.

Les plantes s'han marcit, bé que les regue prou.

Malgrat que havíem comprat els materials, no vam acabar l'obra.

Comparatives:

Estableixen una comparació entre dos termes.

Ex: El treball és tan bonic com m'imaginava.

L'autobús tardà tan poc com esperàvem.

Tinc més problemes que dies té l'any.

Treballa tant com pot.

Aquesta òpera és millor que la que vérem ahir.

Consecutives:

Expressen una conseqüència d'allò que s'ha dit abans en l'oració principal.

Ex: És una botiga tan barata que tots hi compren.

Conta acudits tan vells que ningú se'n riu.